

NASILJE IN ZLAGANOST

BOZO BOZIC

Dejstvo, da se v goni pro-
 Jugoavljani ne izbirajo sredstva
 (usmrtnice Nagyja in to-
 varšev — po misljenju v Beo-
 gradu — da se sile, ki sto-
 je za to gonjo, zave-
 žajo slabosti svojega po-
 zicija v socialističnem svetu.
 Čečeno, skušajo na vse mogoče
 načine odvrniti potrošne svo-
 je javnosti od notranjih pro-
 blema na izmišljene pro-
 bleme in na ta način opravi-
 ti akcije, ki težijo za tem,
 da se zavre nadaljnji razvoj
 socialistične demokracije v po-
 pomnejih socialističnih drža-
 vah in vzpostavitev res socia-
 lističnih odnosov med njimi.
 Organizatorji povampirjene
 omoniformne, hegemonisti-
 ke, avanturistične politike za-
 dajajo oč pred dejstvom, da
 se napredni pred obsoja nje-
 ove obupne poskuse, ki so
 obsojeni na neuspeh in pred
 dejstvom, da je razvoj socia-
 lizma postavil na dnevni red
 vprašanja, ki zahtevajo svojo
 reševanje in ki se ne morejo
 kvadirati s stalinističnimi
 metodami,

***Mnogo premalo je bolnišnic in še te so
povečini zastarele in pomanjkljive***

S temi problemi so se pred dnevi ukvarjali v Rimu mednarodni strokovnjaki in arhitekti.

Predsednik italijanske zveze zdravstva dr. Vigliani je v svojem govoru na tej konferenci rekel, da če bo šlo po tej poti, bodo bolnišnice čez nekaj let morale zapreti vrata, ker ne bodo mogle zdr-

500 ni več kot 800 postelj, kajti edino v takem primeru se da najbolje z njimi gospodariti ter hkrati uporabiti vprav toliko osebja, kolikor ga bolniška oskrba terja. Večjih ali manjših bolnišnic je izkoriščanje strokovne sile vedno manj ekonomično.

Kar se zunanje plači bolnišnic tiče, se arhitekti usmimo najprej na to, da imajo k gradnji bolnišnic z

baikonov brez vmesnih stebrov, ki so jih v dosedanjih gradnji nujno uporabljali. Nadalje so arhitekti menja, da je treba uporabljati čimveč plastičnih snovi, ki so zelo higienske in se laže perejo, poleg tega pa jim moremo dati najrazličnejše svetle barve, ki bolniški ambient močnejšo poživijo. Velikokrat se zgodi, da moramo določene bol-

Artisti ci

rkusa «Busche» v Duesseeldorf

pri počitku

Na pot se bodo odpravili v začetku avgusta. Najprej se bodo ustavili na Siciliji, nato pa bodo potovali z ladjo v libijski Bengasi. Tam blizu se razvaline potopljenega mesta, ki ga bodo fotografirali s podvodnimi snemalnimi kamerami in izdelali tudi mestni načrt.

rele pet minut z nad 60 cm dolгим plamenom, so pritrđili s kirurško ščipalko na kožo pod vratom.

Uničenje lažne vasi v puščavi, ni bil edini poskus. Nekaj so jih izvršili v bližini nekega letalskega oporišča v New Mexico. V času poskusa je nekaj netopirjev z bomba mi zbežalo in si poiskalo zatočišče v vojašnicah. Izkazalo se je, da dr. Adams in njegovi sodelavci niso delali za man. Vojakišne so gorele kot bakle, in preden so pogasili ogenj, je bil uničen precejšnji del oporišča.

Do uresničenja tega načrta vendarle ni prišlo. V oktobru leta 1944, ko so potrošili že okrog dva milijona dolarjev, so z delom prenehali, ker je Pentagon spremenil sklep. Poskusi z atomsko bombo so bili namreč že pri kraju.

Vprašanje narodne manjšine so v Jugoslaviji pravilno rešili

viorko, ki jo ima italijanski
unija za nadaljnjo poglabite
prijeteljskih stikov med jugo
slovenski narodi in sosed
nim italijanskim ljudstvom.
«Po ureditvi tržaškega vpra
šanja,» je posebej poudari
Gino Gobbo, «so bili nevzra
ni taki stiki, kakršnih ni m
nobenih drugi narodnosti in
državi mejl. To je najbolj
edni primer politike aktivne
koekistence. Jugoslavija in
Italija, ki sta deli z raz
nem družbeno ureditvijo, sta
tem stanju lahko po pravici
zadovoljni. Njuni pogledi o
številnih problemih mednarod
nega položaja se med seboj
razlikujejo, pokazalo pa se je

KLOPI
še te so
ijkljive
raditi bol-
bilijard lir

ih zastopa en poslanec.
okrajnih ljudskih skupščin
pa je 15 Italijanov, dočim
v občinskih oblastvenih or
nih kar 156 Italijanov. V d
lavskih svetih raznih ind
strijskih ali drugih gospoda
skih podjetij ali ustanov, l
je 168 Italijanov, dočim zav
ma 25 Italijanov, polozaje d
rektorjev raznih večjih a
manjših podjetij.

Podpredsednik Italijanske
nije Gino Gobbo, ki je n
skupščini podal letno poro
le, je med drugim povedal

Gino Gobbo je nadalje govoril o vseh različnih pravnih in administrativnih težavah, ki jih imajo italijanski medsebojni sodelovalci. Italijanski medsebojni sodelovalci imajo težave, ker so jim izgradili dežele. Ker smo prej našli, koliko je v različnih oblastevnih in družbeno nepravnih organih in ustanovah Italijanov in ker vem, koliko besedo imajo potemtakem v posameznih oblastevnih in družbeno nepravnih organih, potem je Gino Gobbo povedal, da je Italijanski medsebojni sodelovalci imajo težave, ker: »S tem je upravičen za narodne manjšine naša ustrezna ureditelj v sami osnovi, da iz nadaljnega poročila mi zvezo, da je zalozništvo pot jeje »Edita z Reke, ki je bil to ustanovljeno leta 1951, iz dalo za potrebe italijanskih 18 knjig, 42 šolskih učeb-

Kar se jugoslovske notranje in zunanje politike tikne so delegati italijanske narodne manjšine poudarili svojo popolno soglasje in podporo doseženi politični smeri in se obvezali, da bodo skušali najti najprikladnejšo pot iz oblika za izpolnitev nalog, ki so specifične za italijansko etnično skupnost.

Na deveti letni skupščini Italijanske unije za Istro in Reko so bili nagradjeni tudi najdelavnejši italijanski tujci.

turni krožki. Med večjimi kulturnimi združenji je prvo nagrado prejel reški italijanski kulturni krožek, med manjšimi pa so prvo nagrado dodeli italijanskemu kulturnemu krožku v Izoli.

Staro mesto pod vodo

Skupina angleških potapljačev bo organizirala podvodno odpravo, ki bo raziskovala potopljeno antično mesto Apolonij blizu libijske obale. To potopljeno mesto je iz sedmega stoletja pred našim stletjem. Skoro vsi staro mesto v Apoloniji so bili uničeni zaradi močnega izlova železa, ki je razvil v globini kakih 15 m.

Apolonij so ustanovili Grki kasneje pa so se v njem zvrstili iz kot gospodarji Perziji in Rimljanj. Angleško potapljaško odpravo bo vodil studen Elwyn.

Na pot se bodo odpravili v začetku avgusta. Najprej se bodo ustavili na Siciliji, nato pa bodo potovali z ladjo v libijski Bengasi. Tam blizu se razvaline potopljenega mesta, ki ga bodo fotografirali s podvodnimi snemalnimi kamerami in izdelali tudi mestni načrt.

rele pet minut z nad 60 cm dolгим plamenom, so pritrđili s kirurško seřipalko na kožo pod vratom.

Uničenje lažne vasi v puščavi, ni bil edini poskus. Nekaj so jih izvršili v bližini nekega letalskega oporiščja. New Mexico. V času poskusa je nekaj netopirjev z bomba mi zbežalo in si poiskalo zatočišče v vojašnicah. Izkazalo se je, da dr. Adams in njegovi sodelavci niso delali za man. Vojakišne so gorele kot baklje, in preden so pogasili ogenj, je bil uničen precejšnji del oporiščja.

Do uredničenja tega načrta vendarle ni prišlo. V oktobru leta 1944, ko so potrošili že okrog dva milijona dolarjev, so z delom prenehali, ker je Pentagon spremenil sklep. Poskusi z atomsko bombo so bili namreč že pri kraju.

Netopirji - bombniki

Nekaj sekund se ni nič zgodilo. Nato pa je iz neke hiše središča vasi sisknil plamen, kjer se je pojavil tudi velikih hšah in v kratkem je bila vsa vasi v plamenih. Operacija 42kara Xa, načetna uporabo enega od najprej avadnejših tajnih orožij, je drugi svetovni vojni, je zasedla preselila preiskunjo, ki je posredno k temu pripeljala, so padle najmanjše vžigalne bombe na svetu: mehiki repati netopirji.

Zamisel o operaciji 42kara Xa je prišla na pamet nekemu ameriškemu znanstveniku, S. Adamsu iz Pennsylvanije. 1. januarja 1941, ko je ZDA presenetili japonski napad na Pearl Harbor in so se začele pripravljati na čimprejnejše nasveščanje. Dr. Adams se je rnil iz Carlbadskih jam v severnem Mexico in prišel na neko mesto, kjer bi bilo, bi roki takih netopirjev najhitrejši vžigalnim bombami pustili pad, ljanoost? (Lam

so našli v južnopazdanih pre-
delih Združenih držav in
Severni Mehiki. Medtem so
drugi naravoslovci proučevali
netopirje, da bi ugotovili ka-
teri so najprimernejši za no-
šenje bomb. Ugotovili so, da
se nekateri v stanju nositve
trikrat težje breme kot so
sami težje. Prve poskuse so
napravili z netopirjem "Ma-
rion", največjim ameriškim
netopirjem, ki živa z razprti-
mi krili pol metra. Netopirji
ki mogli nositi okrog pol me-
tinamita, le da je bilo te-
netopirjev zelo malo. Končno
so se odločili za mehiškega
rcpatega netopirja, ki po-
vprečno ni težji od dveh dek-
a je mogel nositi trikrat težje
bomba. Te netopirje je bi-
lo v neomejenem številu v
Teksasu, Arizoni in v New
Mexicu in jih ni bilo težje
loviti. S pomočjo mornarice
so z velikimi mrežami mogli
poloviti tudi milijon takih ne-
topirjev v eni sami noči.

scavi, ni bil eden poskus. Nekaj so jih izvršili v bližini nekake letalskega oporišča v New Mexico. V času poskusa je nekaj netopirjev z bombami zbežalo in si poiskalo zatočišče v vojašnicah. Izkazalo se je, da dr. Adams in njegovi sodelavci niso delali zaradi man. Vojnašnice so gorele kot bakle, in preden so pogasili ogenj, je bil uničen precejšnji del oporišča.

Do uresničenja tega načrta vendarle ni prišlo. V oktobru

Mihoc Jakee

— Ben, Mihec, danes se gremo peš napet, al?

— Pej kej je danes?

— Kej jemaš gud?

— Jest ne, ma Primorski. Danes je ta štirtauzenta št.

— Kej res? Kej je štirtauzstskih je pršlo ven? Dosti je?

— Se zna, Jen zdej se sika midva kej pomeneva, kej jesaau jen naredu Primorski u.

— Mogoče be se lahkó za kej ni naredu, kej rečes?

— Ma ne stoj bet tak, dej! Jhej zdej glizh danes! Sej smo kontenti, da smo jemeli cel vojski vsak dan ta naša Primnam je povedau v našni jen se godi po sveti, kej se grdoma, jen ke je zmiri branvenške pravice jen se tolko o.

— Mene je aden povedau, Primorskih Dnevnikov tolko ko nardilš z njeu aden bukvadebele dva metra, zastopes,

— Jeh ne be nesu teh bu.

— Se zna de ne. Jen če be cejt de be vse prebrou, kolko resantnih reči de najdu nute je petinštircest kaku je smo začeli tle Slovenci kej kaku smo se kregali sez Ampej kej kaku je blo sez komirjen kej so uani vsega dele naprej do danes.

— Jen kaku smo se divertirbrali? Mladost pr Svetvinčim? Jen vse veselice jen k teatro je nutre popisamo,

i ga jema.
 evilika.
 ent Primor-
 , da se tudi
 se vse napi-
 tem caji
 misliti tudi
 Ne stojmo
 no lahko vsi
 o cajt po
 rimski, da
 izi vsi ke
 odi pr nas
 o naše slo-
 drugih reči.
 da je vseh
 da be lah-
 e, ke be b
 dva metra.
 keva, a?
 jemu človek
 je forte in-
 Od ma-
 poptasu ku
 t človek, pe-
 jancami,
 informisti
 ali fen vse
 rali ke smo
 koncerti fen
 fen pušno

caji tudi nar-
 — Se zna, z-
 veči!
 — Ne rečen-
 in objektivn-
 vplivale na r-
 lare konkret-
 zavesti do s-
 nacionalne h-
 večjo potenč-
 k izgradnji in
 turno prosvet-
 — Ke?
 — A, neč!
 bot. Znaš ke-
 je taka jubile-
 se kašen več-
 povedat, da so
 de jemamo
 niji — ob čet-
 — Jake, ne-
 no, de te nar-
 Moja dar-
 neš te dar-
 res vol na fi-
 — Ben, ne-
 štiravstev in
 kar tako. Ke-
 smo živi fen
 — Bravo M-
 uradnim delo-
 ri namalo do-
 sät kašnega
 čat. Pejmo ra-
 — Pejmo!

fotografji ke kažejo kak-
smo bi kulturni.

— Sej če se namalo
zmislom smo u temo
malo kulturno nekaj delali.
da smo. Ma lahko be bli se
a de ne. Če be subjektivne
ne kondicije pozitivnejše
nas živeli ter tako favorizi-
njevo aktivizacijo njegove
tvarne problematike naše
bitnosti ter konsekventno
jivosti njegovega doprinoso
naših gospodarskih in kul-
ništr.

Ti bom povedal an drugi
ej smo se zmislil? Dames ke
sima številka nas bo brau-
ku ponavadi, zato je dobro
e mi menomo vsak cetrtke,
ku se roče u fini kompakt-
izir svoj žur fik.

govorilš dases taku na fi-
ke ne zastopem.

ji, kadar je praznik se de-
obloko jen tudi govtor mo-
no! Se te ne za?

ti bo, ke je praznik jen ke
primorskih. Dnevnikoj naj
tu pomeni, da smo tle, da
da je nekeje z nas.

tiheč! Na tu se pije! Sez
ni je za zadosti ke je zmi-
uh cajt kader mores postu-
govornika ke ne zna kon-
jiši u ostarijo!

Kot zgled moderne bolnišnice sta arhitekti Luigi Brusa in Luigi Silvi prikazala načrt travmatološkega ortopedskega centra, to je tiste čudovite lepše nove bolnišnice, ki jo je INAIL zgradil na periferiji Rima. Ta bolnišnica je prav gotovo bolj podobna prikupnemu hotelu in poistinitnemu domu, kot pa bolnišnici. V osrednji zgradbi so nameščene vse služnosti, ter operacijske dvorane ki so opremljene z najsoodobnejšimi tehničnimi sredstvi. Kuhinja je nameščena pod zemljo, hrana pa se po oddelkih prenaša v električno ogrevanih vozličkih in se deli pacientu po njegovi želji, koliko pač, kolikor je hoče in, v okviru možnosti, tisto, kar si želi.

Do tu smo povedali, kako si arhitekti zamisljajo nove bolnišnice. Zdravniki pa so s svoji strani proučili druge probleme, probleme uprave in organizacije povsem zdravstvene službe. Dekan medicinske fakultete rimskega vseučiliša dr. Puntoni se je lotil vprašanja bolniškega oseba. »Zdravniki, je rekel dr. Puntoni, potrebujejo izrečbenih sredstev. Potrebujejo ljudi, kakor tudi pacienti, ki ne upajo, ljudi, na katere se lahko zanesajo. Dobrih bolničarjev in bolničark pa žal zelo primanjkuje in še to malo

šel. Kom se je bombnik zna-
šel nad ciljem, je spustil ne-
ko čudno napravo — okroglo
belo posodo s padalom —. Če-
nekaj trenutkov se je padalo
odprlo in posoda je začela po-
časno padati. V višini okrog
3000 m se je iz posode vsi-
stotina majhnih predmetov
kerkerila in pad vajo od-
prlo padalce in netopirje
so se spustili na hiše.

Nekaj sekund se ni nič zgo-
dilo. Nato pa je iz neke hiše
v središču vasi siknil plamen.
Ogenj se je pojavil tudi v
bližnjih hišah in v kratkem
je bila vsa vasa v plamenih.

Operacija »čarka X«, načrta
za uporabo enega od najne-
navadnejših tajnih orožij
drugi svetovni vojni, je z
uspehom prestala preizkušnjo.

Iz posode, ki jo je odvržlo
letalo, so padle najmanjše vi-
galne bombe na svetu; mehi-
čki repati netopirji!

Zamisel o operaciji »čarka
X« je prišla na pamet neke-
mu ameriškemu znanjvniku dr.
L.S. Adamsu iz Pennsylvanije.
7. januarja 1941, ko je ZDA
presenetil japonski napad na
Pearl Harbor in so se začele
priprave na čimprejše
maševanje. Dr. Adams se je
vrnil iz Caribidskih jam v
New Yorku in se vrnil na ne-
navadno idejo. Kaj bi bilo,
če bi roje takih netopirjev z
majhnimi žgalnimi bombami
spustili nad Japonsko? Lesi

Tada, kako poloviti toliko netipirjev? Da li bodo v njih nosili bomb? Ali bodo pri padcu ostali živi?

Dr. Adams je svojo zamisel sporočil vojnomu ministru, in kmalu nato so njegovo zamisel odobrili. Prirodoslovci so začeli raziskovati jame po vsej deželi. Največ netipirjev so našli v južnozadpadnih predelih Združenih držav in Severni Mehiki. Medtem so drugi naravoslovci preučevali netipirje, da bi ugotovili kakšni so najprimernejši za življenje bomo. Ugotovili so, da so nekateri v stanju nositi trikrat težje breme kot so ljudje težki. Prve poskuse so napravili z netipirjem »Mastiffa«, največjim ameriškim netipirjem, ki ima z razprtimi krili pol metra. »Mastiffi« je mogel nositi okrog pol kilograma, le da je bilo težko netipirjev zelo malo. Končno so se odločili za mehiškega rcpatega netipirja, ki povprečno ni težji od dveh kilogramov. Ugotovili so, da je mogel nositi trikrat težje bomo. Tudi netipirjev je bilo v neomejenem številu v Texasu, Arizoni in v New Mexicu in jih ni bilo težko uloviti. S pomočjo mornarice so z velikimi mrežami mogli privrati tudi milijon takih netipirjev na eni sami noči.

Naravoslovci so

ugotovili, da jih je moč obdržati pri življenju s hibernacijo. Nekaterim se znižala temperatura tudi do 10 stopinj pod ničlo, ne da bi si pri tem pokazale kakršne koli slabe posledice.

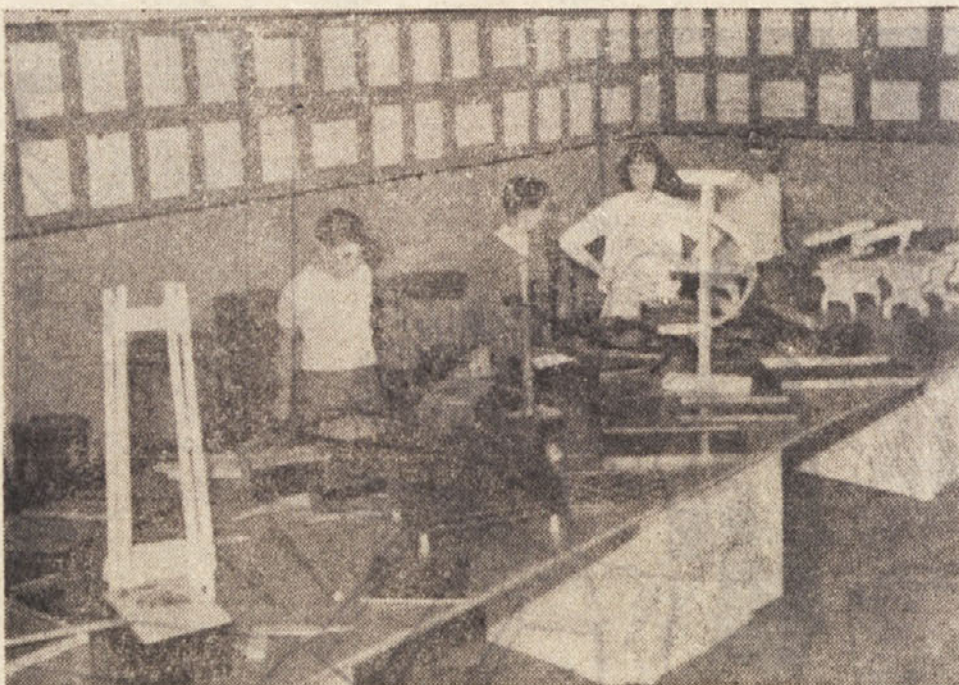
Nato je bilo treba najti način, kako jih spustiti z velike višine. Na cilj niso mogli priti le živi, ampak so morali imeti čas, da se segregirajo in da bodo v stanju leteti. Skladnice za bombe na letališča so napolnili s posodami, v katerih je bilo od 1000 do 500 netopirjev. Bombe, ki so go-

Illustration showing a man in a suit and hat, possibly a pilot or official, standing in a room with a large open window. He is looking down at a small object on the floor. A woman in a long dress stands behind him, also looking down. The room has a patterned rug and a decorative chair. The window looks out onto a night sky with a crescent moon.

TRST: razstava osnovne šole v Ul. Donadoni

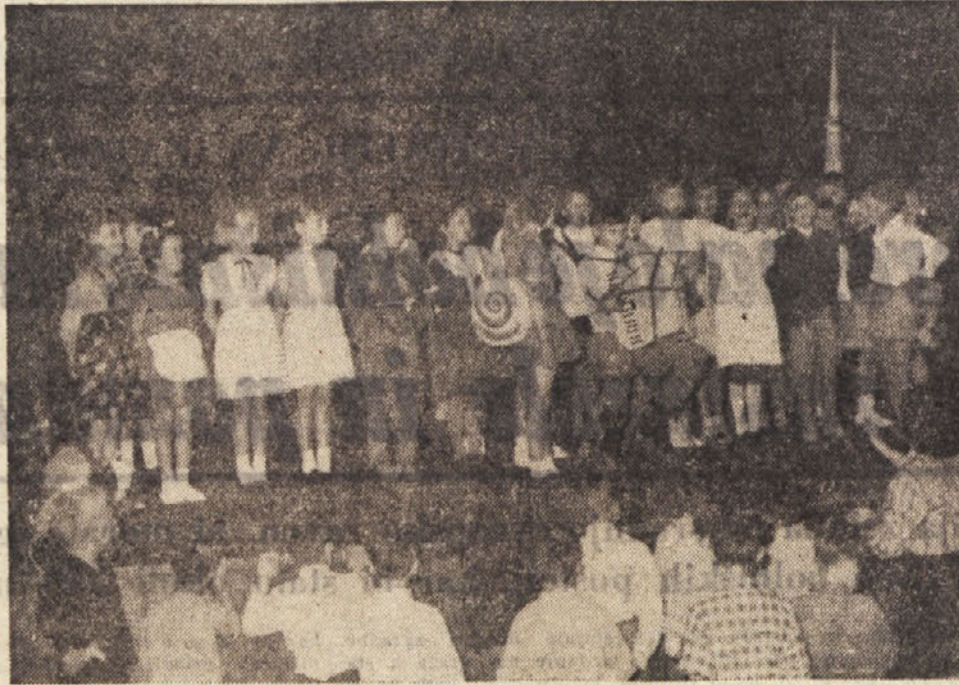
ROJAN: razstava moškega oddelka industrijskega strokovnega tečaja

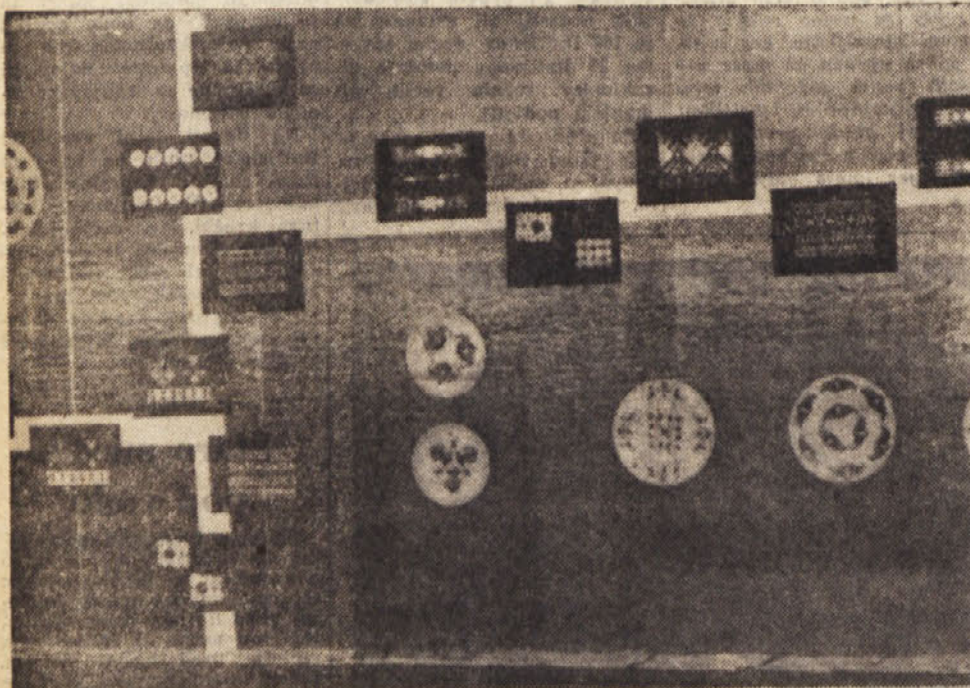
TREBČE: šolski pevski zbor osnovne šole na zaključni prireditvi

TRST: razstava osnovne šole v Ul. sv. Franciška

OPČINE: šolski pevski zbor osnovne šole

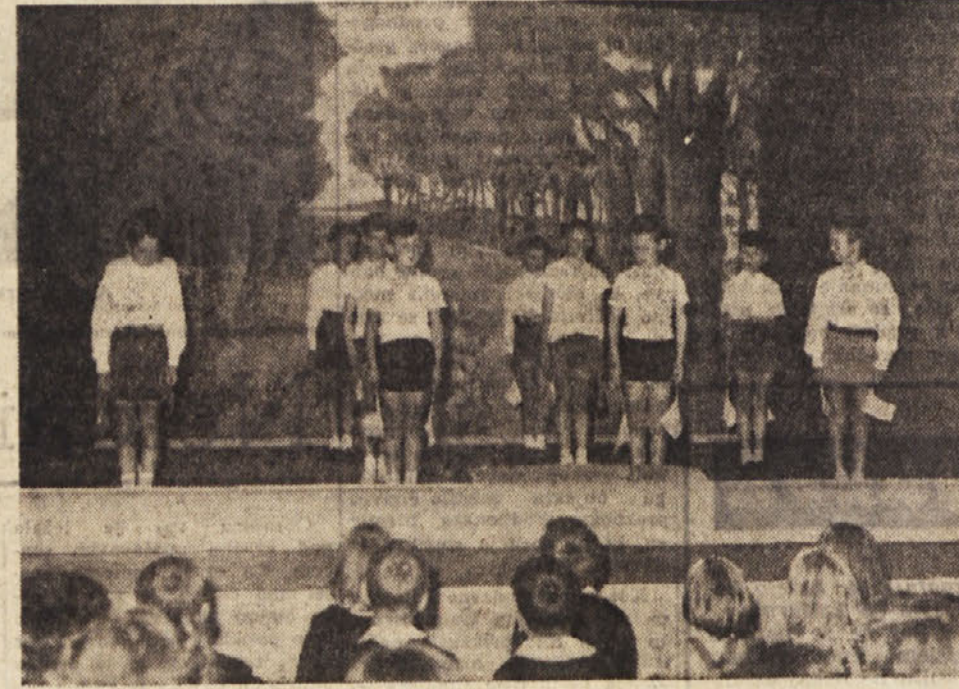
SV. IVAN: razstava osnovne šole

GROPADA: učenci osnovne šole, ki so uprizorili dvodejanko »Vedež«

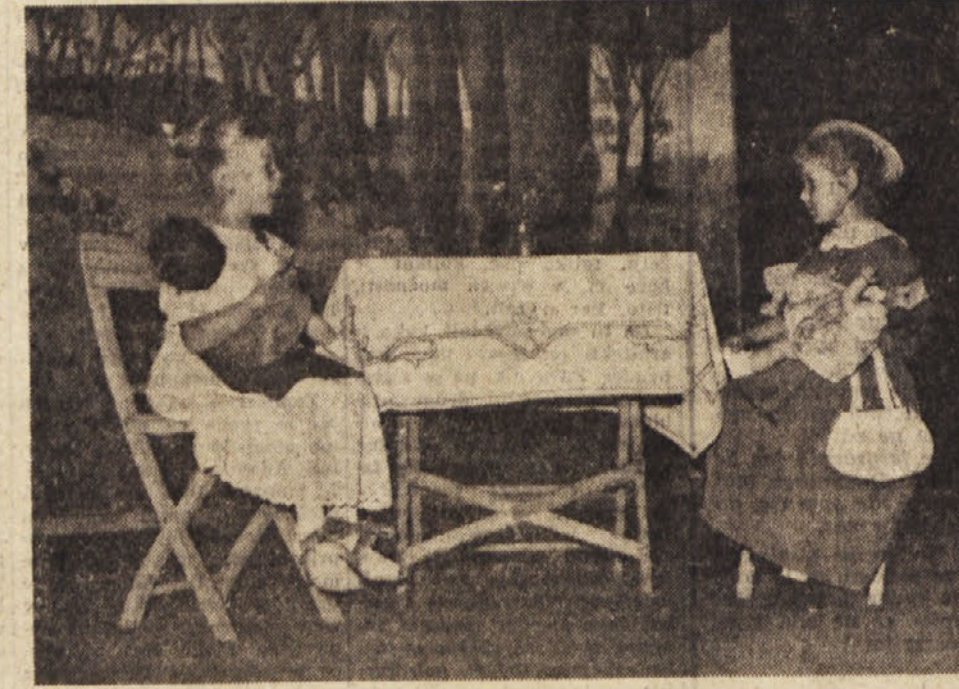
BARKOVLJE: razstava osnovne šole

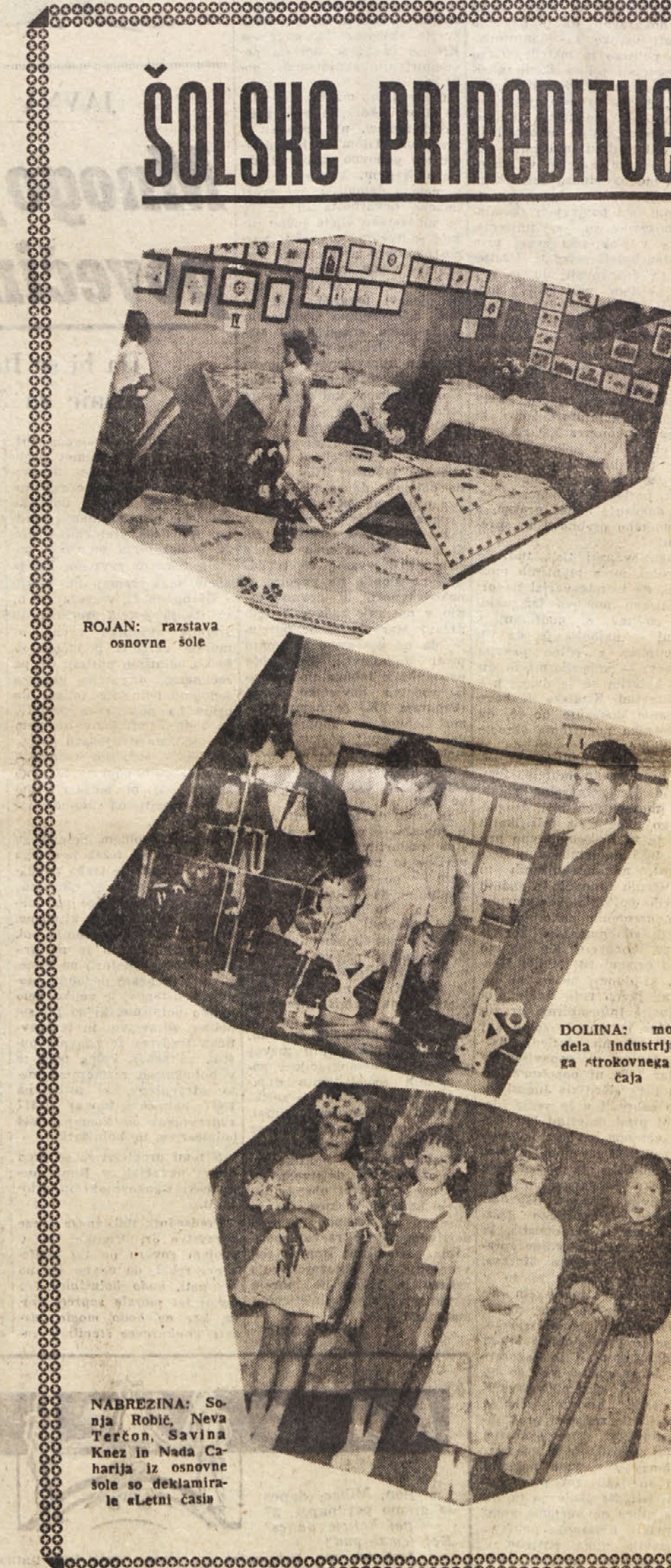
BAZOVICA: televadni nastop na zaključni šolski prireditvi

SV. JAKOB: razstava osnovne šole

PESEK: prizor iz igrice »Cilka in njena punčka« na zaključni šolski prireditvi

ŠOLSKE PRIREDITVE

ROJAN: razstava osnovne šole

DOLINA: moška dela industrijskega strokovnega tečaja

NABREZINA: Sonja Robič, Neva Terčon, Savina Knez in Nada Čaharja iz osnovne šole so deklamirale »Letni čas«

SV. KRIZ: razstava moških del industrijskega strokovnega tečaja

SV. KRIŽ: razstava osnovne šole

NABREŽINA: razstava osnovne šole

MAVHINJE: razstava osnovne šole

IN RAZSTAVE 1958

SV. IVAN: razstava otroškega vrta

OPCINE: Alenka Sosić, Sonja Zerjal in Marta Sosić so na zaključni šolski prireditvi deklatirale »Tri ženice«

GROPADA: najmlajši iz otroškega vrta

NABREŽINA: razstava moških del industrijskega strokovnega tečaja

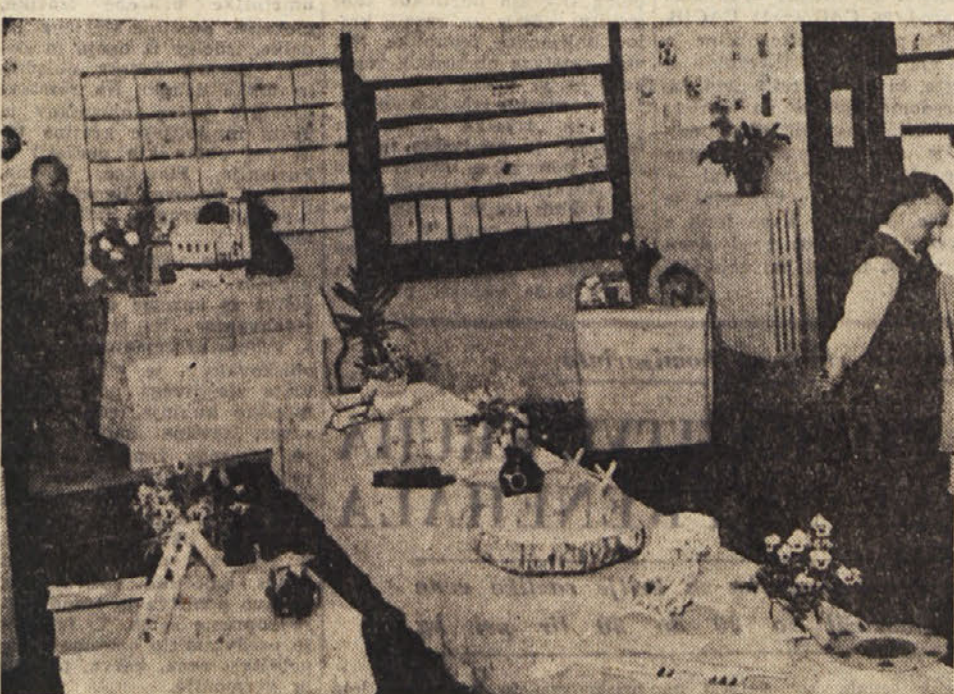
BORST: razstava osnovne šole

ŠEMPOLAJ: razstava osnovne šole

RICMANJE: »Pepelka« v izvedbi otrok osnovne šole

SESLJAN: razstava osnovne šole

BOLJUNEC: razstava osnovne šole

NABREŽINA: prizor iz igrice »Trube in razbojnik«

CEROVLJE: zaključna prireditev osnovne šole

DOLINA: ženska dela industrijskega strokovnega tečaja

